

Діло

виходить щоденно передполуднем

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шмат. 143.322.
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в крію 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словаччині 30 ч. к., Румунії 15 л.,
Болгарії 750 ал., Англії
750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Львівський: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГолошенЕ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Перед ювілеєм.

Вже лише два тижні ділить нас від дня 14. січня (1. ст. ст.) 1928 р., від дати, що має особливе важке значіння для нашої преси взагалі, а для нашого щоденника зокрема. В день 14. січня 1928 р. мине 40 літ від хвили, як «Діло» стало щоденником, як повстав перший український щоденний часопис на ісій соборній Україні, на асьому світі.

За два роки обходитимемо 50-ліття існування «Діла». Засноване 1. ст. ст. (14. п. ст.) січня 1880 року, «Діло» появлялося спершу два, а після три рази тижнево, а від 14. січня 1888 р. перемінено його на щоденник. Від тієї хвили на протязі повних 40 літ з примусовою перервою в літах 1919—22 (коли то «Діло» не могло появлятися з причин від видавництва незалежних, або зовсім — як в р. 1919, або під іншими назвами — як в рр. 1920-22) наш орган гідно сповняв своє важке завдання, несучи високо прапор національної єдності.

Недалеке 50-ліття існування нашого органу і 40-літній ювілей «Діла» як щоденника — це велика праця в користь загальної справи, це величезний вклад у скарбницю світоглядної кристалізації нашого громадянства, вклад в основи політичної культури, економічного й культурного розвитку.

Сорок літній ювілей щоденника, першого українського щоденника на всій соборній Україні, на всій земській кулі — це перша справжня репрезентация нас як зрілої нації, в насущних політичних аспіраціях. Сорок літ! Це ж навіть у житті народу величкий шмат часу. — Хо тогож народу молодого, здорового, що з низів соціального пригноблення, економічної примітивності, політичної невинності рветься до світла і сонця, на вершини повного життя.

Незвичайно великим є значіння преси в світі. Тим більшим було і є значіння нашого щоденника. Ставши на сторожі свого народу, його попереданих прав, його вічно відновлюваних і кристалізованих імагань, наш орган ніколи не уступав з поля бою, борючись за інтереси не якоїсь групи чи класу, але за інтереси цілості. Кожен прояв народнього життя, кожне імагання нашого народу в нашому органі свій відгомін, свою підтримку, добровільну співпрацю. Там, де йшло про будівництво, про творчість, про розвивання нових фундаментів і ставлення нових стін національної будівлі, — наш орган ніколи не відмовлявся від співучасті і співпраці.

«Діло» — в своїх пожовкліх річках, на своїх дрібних друком заціпаних сторінках, замикане півстоліттю історії нашого народу. Не лише відгомін дня, не лише щоденні відгуки подій, не лише їх освітлення під кутом наших національно-політичних інтересів, але беззаперечне речення народньої душі, виконавця типу всеукраїнця, витворювача спільного світогляду, розбудовувача народнього життя зі всіма його будавами новітньої епохи — ось як ми користуємося цим історичним замком нашого щоденника. Це було громадянське народнє життя, це була громадянська політика, це була культурна творчість, це було громадянське життя.

економічно-господарської сітки — всюди наш щоденник брав активну участь, був дороговказом, тією морською ліхтарнею, що в час неоди кермувала плавною нашого національного корабля.

У всіх народніх рухах і злигах наш орган був перед. Не дивно, що був він найбільше зненавиджений противниками і ворогами нашого національно-політичного відродження. Одні називали його «гайдамацьким», другі «мазенисько-сепаратистичним»; одні «дрально-фільським», другі «прусофільським», треті «русофільським»; одні «реакційним», другі «масонським», треті «радикальним» і так у безконечність. А «Діло» ніколи не було таким. Як собі його уявляли наші противники і вороги, навпаки — все було загально-національною трибуною, широко-демократичним органом, що спирався виключно на власних силах. Стоячи на сторожі загально-національних інтересів, даючи підтримку всім корисним і величезним починам, праці і творчості, наш орган ждав підтримки і допомоги виключно лише від своїх, від передплатників, читачів і прихильників. А якою була та підтримка, свідчить про це наглядно розмір, обсяг і стан «Діла» в ювілейному році.

Поруч урядової «Газети-Львівської» наш орган є також найстарішим львівським щоденником. І коли значно молодші польські чи жидацькі щоденники у Львові нині розпоряджаються власними величезними будинками, просто палатами, коли їх співробітники є забезпечені, то ми навіть в ювілейному році задихаємося в комірній та ведемо життя голодної церковної миші.

Але ми горді, що ми ніколи не кривили душі, ніколи не входили в компроміс з неправдою і несправ-

едливістю, ми вірно, як жовнір на варті біля дверей свого монарха, стояли на варті біля дверей того монарха, якому на імя: Український Нарід! І тому всі удари, що спадали на наш Нарід, в першу чергу досягали нас. Так було в 1914 р. після приходу російських військ, так було в р. 1918 після опанування Львова польськими військами, так було й пізніше. Конфіскації, труси, закріплення — все те є нашою участю.

З нинішнім днем вступаємо в 46-тий рік видавництва нашого органу під назвою «Діло», в 49-тий рік його існування від хвили заснування і небагом кінчаємо 40-ліття існування його як щоденника. Стоймо під знаком ювілею. Звичайно в таких святочних хвилях всі прихильники ювілята єднються біля нього, підносять йому дарунки, віддають пошани його праці. Тим більше на пошану і дарунки заслуговує «Діло», яке — обходячи ювілей своєї 40-літньої праці — не кінчає її, не відходить на спочинок, але хоче набрати нового відриву, нових сил до дальшої праці, не менше важкої, як в минулому 40-літті.

Всього два тижні ділить нас від дня ювілею. Наш орган не сподіється ніяких гостинців, але всеж таки вважає слушним і справедливим, щоб його вшановано в дні ювілею. Нехайже кожний свідомий громадянин, кожний український інтелігент, кожна українська свідома хата іпшує ювілей «Діла» щонайменше прислакою передплати, засвідчуючи тим чином свою участь у ювілейному святі, своє приступлення до 40-літньої праці і традиції «Діла». Кількість присланої до дня 14. п. м. передплати буде мірилом не лише пошани для ювілята, але й висловом культурного рівня семиміліонового українського народу під Польшею.

З XV. зїзду ВКП.

Фантазії московських і жалі українських комуністів

Свого часу ми реферували докладно тези Куйбишева до його доповіді на XV зїзді всесоюзної комуністичної партії про п'ятирічний план господарського розвитку й виказали їх фантастичність. В половині грудня відбувся, як відомо, сам зїзд, на якому головний реферат про перспективи будови «соціалістичного» господарства Радянського Союзу мав Рикова, а спірерферат Кржижановський. Куйбишев чомусь обмежився до значної загальної промови. Після цих провідних виступів делегатів московської комуністичної партії виступали «люди з місць», виступили між іншим і делегати від України, а саме Чубар та Петровський. І цікава річ, що наскільки оцінка перспектив дальшого господарського розвитку Радянського Союзу у представників московської комуністичної партії була оптимістична, а тої їх просто чванкуватий, настільки виступи Чубаря й Петровського цілком безпощадно розбивали.

Кржижановський заявив, що тепер радянська влада зі своїм планом господарського будівництва робить «ставку на такий темп будівництва, якого не знає капіталістичний світ» і подальші вис-

пихи радянської влади в справі планування, стандартизації виробництва, капітальних вкладів в індустрію, а скінчив твердженням, що через п'ять літ

«промисловість наша повинна зрости на 100 проц. Це є той рівень, що робить її більшою до стану цивілізованого промислового господарства. Друге питання — сільського господарства. За попередніми підрахунками сільське господарство в 1928 р. до 1931—32 р. повинно стати до 25 і 30 мільярдів карбованців».

Немає що казати здобутки в перспективі справді блискучі! Можна навіть сказати, що запододати блискучі, щоб могли бути праві вими. А що правдивими вони не можуть бути, цьому доказ знаходимо у самому ж таки Кржижановського. А саме, обговорюючи дуже побіжно справу про культурне будівництво він признався:

«Ми тепер створюємо новий технічний світ в середньому життєвому рівні, але на кожному індивіду, а від цього індивіду ми маємо на кожному індивіду не більше 2—3 технічних персонажів».

Як при таких умовах радянська індустрія через п'ять літ може наблизитися до рівня німецької — це лишилося тайною доповіді.

Те менший оптимізм чванкуват-

ність виявив Кржижановський і в поглядах на розвиток сільського господарства. Він наводить кілька фактів з практики рад. господарського будівництва на Україні й доводить,

що вже тепер ми маємо тракторизацію без спеціальних машин і спеціальних телефонів добулися в рад. господарстві України не тільки великі успіхи. Радянська влада впринципі пристала в справі примусової революційної політики в сільському будівництві».

Після рефератів Рикова, Кржижановського й промови Куйбишева як представників України забрав голос Чубар. Його висловки були цілком інакше від висловів його попередників. Насамперед він зазначив, що не зважаючи на багато разів проголошену директиву що до розвитку металургії, в цій галузі промисловості справа на загальній стоїть дуже эле. Навіть там, де вже розпочато капітальне будівництво, нема жадного ладу і впорядкованої праці. Наслідком цього продукція взагалі спинається. І тут ми знаходимо дуже важке констатування, що кидаяє яскраве світло на всю комуністичну господарку з її славетною плямистістю.

«Примусова політика в сільському будівництві в частині своєї не може бути успішною і лежить без руку».

Причину цього лиха добуває Чубар в неакуратному фінансуванні біжучого будівництва. Тому, на його думку,

«не треба особливо потімтати себе на думку, що великі проекти (просто іду стріли)»

«а треба зосередити максимум зусиль на плановому виконанні практичних робіт та додержанню точних термінів, передбачених будівельними програмами. Друге, не менше важке завдання, полягає на думку Чубаря, в піднесенні якості виробленого металу, бо досі вона дуже відстає від закордонної».

Зовсім інакше дивиться Чубар та кож на стан і перспективи розвитку сільського господарства на Україні. Цей стан, на його думку, є ще досі дуже лихий і неупорядкований. Для доказу цього свого твердження він вказує, що через самі лише буряни Україна не добирала щорічно 100—125 мільярдів пудів збіжжя. Не лише стоїть також справа з угноєнням. А з приводу славетної тракторизації на Україні Чубар просто каже:

«коли ми бачимо подію цього року, коли, хоча і дуже, то ніякої революції в сільському господарстві не відбулося»

А далі він просто висловлює комуністичну чванкуватість і зарозумість і каже:

«Величезна кількість технічних машин, але вони не мають ніякого впливу на розвиток сільського господарства, то в мілкій галузі маємо лише для нас сітку на тракторі»

Наприкінці своєї, як ми бачимо, дуже критичної промови, Чубар, який дійсно висловлюється у своєму докладно висловлюванні у своєму справданні «Комуніст» (ч. 236), закінчив питання про минулі надзвичайні успіхи в планованні. На жаль газета не подає нічого про цю драматичну для московських цензурістів справу.

Але в чому тут справа, ми можемо бачити з виводів другого делегата України, Петровського. Петровський висловив погляд, що основною справою в п'ятирічному плані господарського розвитку

30 ЛОЧІВ.

Повітряне заповнення мушкетерського небу! По жовтій рині налітє скінені припоти-
ють гірці воли *Franciaza Józefa*, сілчу-
ють легі і обліччя волохитання, до ко-
того підсичується пілітне праміне по-
буття виросочення. Дивачі тісьма на-
речені поттержувати, що вола *Franciaza Józefa* вітє зреділі і полатно-
проти белекочавлення релічч і татє, ек-
риваже тпа гемосіах і темліних кроко-
ного we-er. До набуття в усьх атєках

(110) 1911-1912-1913.

***] COTTON.

Ціни значно знижені, поодинокі пари аж до 50 прц.

„Коопер. Український Театр“ від літ.
режисерів: М. Ставчин (худ. Пашкевич).
1-го січня (нов. рік), год. 3. повола. „Ор
не коли Геліо“; — год. 7.30 веч. „Гра
Фані Мавош“;
Міський великий театр:
21-го грудня год. 7.30 веч. „Жидівка“;
Василь Манна, год. 11. Ге. „дурний“;
1-го січня, год. 3 повола. „Рислетто“ —

во жинк. дінах, год. 730 веч. „Донна Оретта“.

Початок 730 вечером.

Міський „Театр Новин“:

31-го, год. 730 веч. „Хай мене ворт“.

1-го, год. 3. новок. На краша з жинк“.

во жинк. дінах, год. 730 веч. „Хай мене ворт“.

Початок 730 вечером.

Кіна.

„Сталес“: „Перша гарема“.

„Лев“: „Моя жінка — твоя жінка“.

„Ангель“: „Циганський барон“.

„Фатаморган“: „Лібібіка Вілія“.

Пописи.

ЗАМАРШТИНІВ. (З діяльності Ковчиза „Рідної Школи“). Дня 11/ХІІ, ц. в. відбувся концерт, улаштований захорономкою в Замамарштині, а 11/ХІІ, відбувся у нас дітчий балетовий вечір. Як концерт, так і балет випади гарні. Співача була солідна пілгоголка. Значущістю з одного боку і вільністю та свободо рухів з другого дітчий балетовий вечір, який вийшов з другої сторони владди в очі. Св. „Гей там на горі Сяїла“ під проводом мажорського дирижера, був прийнятний публікою, бачуючи, Галич анжани режі, а в балеті національній танці, передіти ж колоники. На цей балет захорономкою діти запросили своїх позашкільних товаришів (ок), яких самі запрошували про бідети, виготовилим розданими. Взаємодія розданих, як і самі дітчі, були великі. Дохід в сумі 60 зол. вийшов на потребу місцевого коваха „Рідної Школи“. Підчеркнути тут треба, що лише захорономка не має неже неких доплат. Матеріальна допомога від Головної Управи „Рідної Школи“ є м. м. м. м. з того річного неможливо відкрити заборони. Однак, на жаль, не всі громадяни Замамарштиня міцувати вагу і зміцнити захорономку, хоча бачимо, оскільки вже не може, то бачимо відношення до тієї справи. При такому загальному відношенню громадян, навіть при найбільшій праці деяких одиниць, швидко розвивається як слід не може. Вистава, концерт і дітчий балет — це однією з джерел доходу захорономки. Тому громадяни, замислюючи тратити час на пусті бачення або в рестораніх при шкільній каві, повинні ходити на дітчий вистави, де дістануть повне душевне задоволення, а рівночасно своїми добродіями дати можливість до кращого розвитку нашої дітчої школи. — Громадянин.

† Посмертні згадки.

о. Андрій Тимус, парох-ювілей, сотник М. К., номер в 7-р. життя і 51, зріст свідчення 24. листопада 1928 р. Покойник, учень тернопільської гімназії з часів по Баранських, а в часах перед Олександром, мав як своїми товаришами пок. після о. Микола Сичинського, згадував з ностальгією про ставшого його брата Андрія, який ще з гімназії патрістичні традиції. В духовних семінарі як соліст був окрасою славною тоді зою литовців за пок. Віктора Матюка (власний найіснє сторіччя „Ізраїль“ з 1870 р. ентузіастично описи його спадщини виступав). Тут мав товаришами покойник о. Микола Галушинський, Олексі Вазюкського і Василя Давидяка. Як свідчення був у Переволоті. Пробижний, Теребовля, а який був 44 роки парохом в Гуминських. Парохом своєю вів з задоволення до ряду сидючих, найліпше зорганізованих сил теребовельського повіту і даром були вислухаши х найсердечніших, щоб колинебудь стати йогою в Гуминських. В Теребовельщині належав до наших передових людей від р. 1888, коли Теребовельщина вперше вибрала свого посла не гадуючи, що ще передіти немало причинився до вибору пок. Мик. Сичинського в Густинщині. Пок. Тимус завідав стовом на чолі народних здань, лі і давні свідчення свої релігійності при виборі д-ра Ярославича, д-ра Колески, при всіх виборах до повнотної ради, в якій від 1890 року постійно був членом. Був як до смерті директором „Каси Попової“. Завсди мистував як речник українського села і його бачили-інтереси. Ураді школярів повнотой довіри роки заступав інтереси вчителів, обираючи в учительства. Дав почин до заснування „Руської бібліотеки“, каси „Ліом“, філії „Просвіти“ і дружка У. Ш. Т. Український Бурон і виступав циганізації повнотой. Взагалі громадянському житті ора діяв участь і тут годяться навести його тичість, аж до останніх днів не олукаючи ніколи ніких зборів, в обов'язки членства все сповняючи відповідно. В початках своєї народної діяльності мав у Теребовельщині тільки трох товаришів пок. о. Івана Овчинського, о. Теодора Цегель-

ського і судию Ст. Стебельського. Однак походи все кріпшали, народне життя Теребовельщини і в цілому добу мав гадати на будову народних теребовельських „Помочи“, читальні і філії „Просвіти“ (були) і разіти домітом і успіхами освітлюючої праці, серед українських клас Величчю похороми з Імпозантною участю громадянства були наглядним доказом великої родини, якої зазнавав Польський, Перон Ному Рана Жемані!

ОПОВІСТКИ.

З кооператива „Співість“ у Левандівці. Відкриття і посвячення торговельної кооператива „Співість“ у Левандівці відбувається в неділю дня 1. січня 1928 р. в год. 12, в неділю. Співі нялятися, що наше громадянство сирено численною участю амелічне по сирено-вкриття, неговой нашої станиці на периферіях Львова.

Пересвятоцний Ярмарок. Жинчий Ковчиза м. Галич парохом у Львові владди 1. і 2. січня 1928 р. відомості і пересвятоцний Ярмарок і фантову лотерію на дохід своїх діяльських дітчих шкіл. Відкриття ярмарку відбувається в неділю 1. січня в год. 10, рано в доміні при вул. Мохизинського ч. 12.

Українському Громадянству до відома. Щоб не було ніякої задержки в переведенні традиційної збірки як даву на „жовтуду“ „Рідної Школи“ подіала Головна Управа про дозвіл у всіх 3-ох скарбів-скаричних Невідствах. Ось дітчий рескрипт: Львівське Воєводство з 26. XI. 1927 Ч.Б.П. 12819, старославянське Воєводство з 5. XII. 1927 Ч.Б.П. 7255/27, тернопільське з 16. XI. 1927 Ч.Б.П. 8452. і рохасю зорганізу ат у всіх громадах відповісти меті гуртки. Почтотой Ковчиза подіають про потвердження старостами потрібних уповажнень. — Всюди старатися, щоб дозвол використати в часі Радянських Свят. Колиб на вкюму документі була умислена через помилку інша дата рескрипту, прохаємо сплатити її так як тут погано. — Головна Управа „Рідної Школи“.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

ГРОДИННИКИ тільки найліпших фабрик прецізійні продає за готівку і на рати від десятих діт на найліпшої сторони зв'язу фірма Іван Зальтенрайх, Львів, пл. Марійська ч. 5. 3 49-?

КОЛЯДИ на мішаний хор Ярославська за 3 золоті в легкому укладі, до набуття в кожній книгарні. 1116 3-10

ПАННА Ариольда ФІБІГЕРА досконалі з гарантією, дешево і на догодні умовах. Конрад Кам і Син, Львів Коперніка 16. 115 4-8

ДИВАНІ, хідники, портіери, фіранки, мебелі матерії по фабричних цінах ВАНІК площа Марійська ч. 1. повеж. 911 20-20

О. УКУЮ учителя для учениці І. кл. тичи. від 15/1. 1928 з наукою латини Першество мають, хто потрафив би вести хор. Банші оголошення з успішним подати на адресу: о. Микола Була, Волиця поч. Сокаль. 1195 1-2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст надут легнів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 40.

1058 Пересвятоцний Рентгеном 20-24

Д-р Стефан Федак

провадить поновно

адвокатську канцелярію

у Львові, вул. Синетуська ч. 48.

СВІЧКА

ВАЗЕЛІНА

ШМІР

вж. Кость Нотецький і С-жа

Львів 10, бична Кульпарківська 9.

СПЕЦІАЛЬНИЙ СКЛАД

ЛІНОЛЕЮ І ЦЕРАТ

ЛЕОПОЛЬДА ГААСА

Львів, Легіонів 3 - Телефон 16-45.

поручає НА СВЯТА:

Церати на столи і креслення

ширина	50	65	80	100	115	135	м.
Зол.	3—	3-80	5-30	6—	6-93	7-80	за метр

Церати віпасовані з гарними візорами

розмір	115/55	150/60	150/100	135/115	160/135
Зол.	6-45	8-24	9-40	11-50	13-50

Лінолей хідники у взорі

ширина	50	60	67	80	110	м.
Як „Ліно“	3-50	4-50	5-50	7-50	14-50	за метр
Як коркові	—	11—	11-80	15-70	—	—

Лінолей коркові під стіли 20 і 30 см шир. 8 і 3 м метр

Дивани і хідники „Ліно“

розмір	100/70	115/85	200/135	250/160	300/170
Зол.	7-90	10—	30-50	30-50	40—

Хідники ютові двосторонні, дуже тривалі

тип	45	50	70	м.
Зол.	4—	3-50	4-40	за метр

Хідники вовняні

тип	45	50	70	м.
Зол.	4—	3-50	4-40	за метр

Дивани „Смирна“ з гарними скарбними візорами

розмір	100/50	120/60	180/90	200/110	250/175	300/200
Зол.	7-90	11—	20—	40—	70—	95—

Дивани плюшові

розмір	180X90	200X110	240X165	300X200	350X250
Зол.	95—	120—	195—	270—	43—

ФІРАНКИ МАДРАС гафтовані або мережковані 3 част. гарніт. Зол. 14-50
ФІРАНКИ БОЛГАРСЬКІ богато гафтовані 3 частинний гарнітур „30—
СТОРИ КОРОНКОВІ 3 м. довгі штука „30-70
ФІРАНКИ КОРОНКОВІ 110 см. шир. метр „4-90
ПОРТИЕРИ ШАРІ полот. гарно гафт. гарнітур „30—

Капи на ліжка Обруси Накидки на отомані

Гобелінові ясні	17-50 зол.	12-50 зол.	25-80 зол.
темні	19-50	1—	30—
Килимові	28—	25—	44—

ЗАПРОСИНИ ДО ПЕРЕДПЛАТИ НА РІК 1928.

Ілюстрований популярно-ЖУРНАЛ видається Товариством „Просвіта“ науковий і літературний — під назвою —

„ЖИТТЯ І ЗНАННЯ“.

На рік вийде 12 чисел. — Кожне число по 30 сторінок. — Журнал подає читачу з різних галузей науки й життя, а ось матеріал ілюструє багатьма зображеннями й фотографіями.

Передплата на рік виносить 18 зол. на 6 місяців 9 зол. на 3 місяці 3 зол. Поодинокое число коштує 1-80 зол.

Хто вище передплату від січня 1928 р. не був передплатником в 1927 отримав перші аркуші споминів з подорожі: „НА КАМЧАТКУ“ І. Мельника і перші аркуші роману „БУРСАК“ В. Наріжного за додатковою доплатою до передплати у висоті 1 зол. 50 сот. 1192 1-5

Адреса Редакції: Львів, Ринок ч. 10, II. поверх, Тов. „Просвіта“.

В С І Я К І

музичні інструменти

грамофони і плати

по прибутих шват

розучає

„МЕЛІОДІЯ“

Найбільший склад у Львові, Кофарики 5. Тел. 3-59

Найбільший в краю склад

БІЛІВ ФІЛЬМОВИХ

в Камі, вул. Сіверська ч. 1

в Перемі, вул. Красівська ч. 1

відкриті замовлення двоох годинних і трьох годинних, а постійно у нас складіши 200 штук готових плівки від 10 до 500 м.

225 Цини приступити

сплата ратуна.

Купити гарний дарунок це досить важко!

Однак наша прегарна колекція: золоті і срібні біжутерії

вкрасить кожну відповідний вибір.

Золоті годинники вж. від 30 каратів золоті 14 кар. від 30 каратів.

Гутерман Синетуська 14.

Редякада усе спеціальним дажми найбільші і застарілі класи чеської, польської, української, жинчю, опанські про редити обидві, проти оошженія ка сист. да кобелника, по перемі і т. Гумой пачтохи проти і для реформованія зрубох. Прямодер і горести проти соя гурбо проти скринення зредостова. Гови мочияки на деп ословоленія михур Бамдажі про падання на сист. д-ра Лінедана, тям штуку, як для ампутивання і Бамдажі. Полячек в Санборі. Тел. ч. 1. 130 4-5 Циняки да

Посилайте передплату!

Ширі наш часопис!